

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

בעניין: אובייקטיבי מחקרים עולמיים לישראל בע"מ

התובעת

נ ג ד

חברת קר – שירותי בריאות בע"מ

הנתבעת

1

מיוצגים ע"י: התובעת: ע"י מנהלה מר עדי ז'ורבין
ב"כ הנתבעים: עו"ד דורון דן ועו"ד יעל מושקוביץ

2

3

פסק דין

4

1. לפני תביעתה של התובעת, חברה פרטית, המגדירה עצמה (בסעיף 1 לכתב
התביעה) כגוף המחקרים הצרכניים ההשוואתיים הגדול בישראל, ואת תביעתה
הגישה כנגד הנתבעת, המוגדרת (בסעיף 5 לכתב התביעה) כחברה מסחרית
המחזיקה ומפעילה מכון, העוסק – בין היתר – בהסרת שיער לצמיתות.

9

בגין מידע שהפיצה הנתבעת באינטרנט, באתר שבניהולה, כתגובה על פרסום מטעם
התובעת, תובעת ממנה התובעת את הסך 1,000,000 ₪ (נכון ליום הגשת התביעה:
26.11.01) כפיצוי על הוצאת לשון הרע על התובעת, ולחילופין סך 100,000 ₪ כפיצוי
לפי סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), ותובעת
היא מהנתבעת גם סך 100,000 ₪ דאז כפיצוי בשל מידע כוזב הכלול באותו פרסום
אודות התובעת, לפי סעיף 13 לחוק עוולות מסחריות, תשנ"ט – 1999 (להלן: "חוק

15

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

עוולות מסחריות"), וסכומה הכספי הכולל של התביעה הועמד על 1,000,000 ₪
(ולחילופין – על 100,000 ₪);
כמו כן, עותרת התובעת לקבל צו עשה, המחייב את הנתבעת לסגור את אתר
האינטרנט נשוא התביעה;
כמו כן, עותרת התובעת לקבל צו מניעה, האוסר על הנתבעת לבצע פרסומים דומים
באתר אינטרנט כלשהו או בכל אמצעי תקשורת או אמצעי פרסום אחר;
כמו כן, עותרת התובעת לחייב את הנתבעת לפרסם התנצלות הולמת כלפי התובעת,
באופן, בנוסח ובהיקף שייקבע ע"י בית המשפט.

רקע דיוני:

2. התביעה הוגשה במקורה בבית משפט השלום בירושלים (ת.א. 16913/01),
וכלפיה הוגש ע"י הנתבעת כתב הגנה, וביחד עמו גם כתב תביעה שכנגד מצד
הנתבעת ומצד עמיתתה, קר ויזין ישראל בע"מ (כתובעות שכנגד), כנגד התובעת
וכנגד מנהלה הפעיל, מר עדי ז'ורבין (להלן: "ז'ורבין") (כנתבעים שכנגד), בעתירה
לצו מניעה קבוע ולסעד כספי שסכומו 1,500,000 ₪ דאז, ולאחר בקשת תיקון
התביעה שכנגד (בש"א 2789/02, שם) – צורפה בה כנתבעת שכנגד נוספת גם א.מ.ל.
אמריקן לייזר בע"מ (להלן: "אמריקן לייזר"), תוך הגדלת הסעד הכספי הנתבע
בתביעה שכנגד ל – 2,000,000 ₪ דאז.

3. ביחד עם כתב התביעה שכנגד המתוקן כאמור, הגישו התובעות שכנגד גם
בקשה למתן צו מניעה זמני כנגד שלושת הנתבעים שכנגד, ולאחר שהוחלפו לגביה
תגובות מפורטות ולאחר שנדונה לגופה – ניתנה בה החלטת בית משפט השלום
בירושלים (כב' השופט אריה רומנוב) מיום 5.5.02, הנעתר לבקשה, ככל שהיא
מופנית כלפי התובעת הנוכחית וכלפי ז'ורבין (המשיבים 2+1 שם), והאוסרת עליהם

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 לפרסם כל מודעה או פרסום בקשר עם התובעות שכנגד (המבקשות שם), עיסוקן,
2 הטיפולים והשירותים שהן נותנות, לרבות טיפולי הסרת שיער בלייזר וטיפולי
3 עיניים בלייזר, ולרבות כל פרסום על כל אלה בגיליון הפרסומי המסחרי הקרוי
4 "אובייקטיבי", בשלטי חוצות, בעלונים, בטלוויזיה, ברדיו, באמצעי תקשורת
5 אחרים ובאתר האינטרנט של התובעת (המשיבה 1 שם).
6

7 4. ביום 24.10.02 הוגשה בקשה בכתב, בהסכמת כל הצדדים דאז, לשינוי מקום
8 השיפוט בתובענה זו, מבית משפט השלום בירושלים לבית משפט השלום בתל אביב,
9 ובהתאם להיעתרות בית משפט השלום בירושלים ביום 24.10.02 – הועבר הדיון
10 לבית משפט זה, והוכתרה כ – ת.א. 210132/02 כאן.
11

12 5. בישיבת קדם המשפט בפני קודמתי (כב' השופטת יהודית שבח, סג"נ) ניתן
13 תוקף של החלטה פורמאלית לבקשת תיקון כתב התביעה שכנגד, ולהוספת אמריקן
14 לייזר כנתבעת שכנגד מס' 3 בו, ולהגדלת סכומה הכספי של התביעה שכנגד כאמור.
15

16 בהחלטת 11.9.03 נעתרה קודמתי לבקשת הנתבעים שכנגד, והורתה למחוק את
17 התובעת שכנגד מס' 2 מרשימת התובעות בתביעה שכנגד, משלא היתה נתבעת
18 בתביעה העיקרית, ונותרה בה הנתבעת הנוכחית בלבד כתובעת שכנגד.
19

20 כדי לאפשר לשתי התובעות שכנגד לנהל התביעה שכנגד במאוחד מצד שתיהן,
21 בהליך של תובענה נפרדת – הסכימו הצדדים על מחיקת התביעה שכנגד, ובהחלטת
22 קודמתי מיום 1.12.03 היא נמחקה, ובהסכמת הצדדים נכללה בהחלטתה הוראה,
23 לפיה נותר על כנו צו המניעה הזמני לטובת הנתבעת (היא התובעת שכנגד מס' 1,
24 כמבקשת הצו הזמני במסגרת התביעה שכנגד).
25

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

6. נותרה איפא לשמיעה רק התביעה העיקרית, של התובעת כנגד הנתבעת, ועל כן
אין מקום להיכנס לעובי הקורה של התביעה שכנגד, שנמחקה לשם הגשת תובענה
נפרדת, ולהליכי הביניים בה.

7. עוד נקבע בהחלטת 1.12.03 של קודמתי, כי לאור רצונה של התובעת להביא
ראיות לעניין גובה הנזק שנגרם לה בשל הוצאת לשון הרע, המיוחסת לנתבעת,
תפוצל שמיעת הראיות באופן שתחילה תידון שאלת החבות, וכי לאור עילת העוולה
המסחרית הכלולה בתביעה – על התובעת לפתוח בהבאת ראיותיה, ונקבעו מועדים
להגשת תצהירי עדות ראשית של כל עדי הצדדים.

הוגשו: מטעם התובעת – תצהיר מנהלה, ז'ורבין, ומטעם הנתבעת – תצהיר מנהלה,
מר גור מינצר (להלן: "מינצר").

בהחלטת 15.4.04, שנתן קודמי (כב' השופט ד"ר קובי ורדי, כתוארו דאז), נקבע תיק
זה – במסגרת המנ"ת, לשמיעת ההוכחות בפניי ליום 15.6.04.

8. בפתח ישיבת ההוכחות הודיע ז'ורבין כי אין לתובעת עורך דין מכאן ואילך, וכי
הוא יופיע בעצמו בשמה (עמ' 2 ש' 6) (ההפניות לפרטיכל, אם לא נאמר אחרת – הינן ביחס
לפרטיכל ישיבת 15.6.04, המחזיק עמודים 2-38 בו).

עוד הודיעו ז'ורבין וב"כ הנתבעת, בהסכמה, כדלקמן:

"מוסכם עלינו כי הראיות שהוגשו ושמיעתן היום הן בכל הסוגיות
שבמחלוקת בין הצדדים, הן בעניין החבות, והן בעניין הנזק, ללא כל פיצול
בדיון או בשלביו, חרף המשתמע מהחלטה שיפוטית קודמת לפניי שנקבע
התיק להוכחות" (עמ' 3 ש' 1-3).

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1

2 בהמשך לכך, נשמעו בבית המשפט באותו יום, בישיבה ממושכת וממצה, חקירת
3 ז'ורבין ומינצר, תוך הגשת מוצגי הצדדים, ולאחר מכן נשמעו על אתר סיכומי
4 הצדדים בעל פה.

5

6 9. במהלך הישיבה הסתבר לבית המשפט, כי מדובר בתביעה שלא שולמה המחצית
7 השנייה של אגרת בית המשפט בגינה, חרף העובדה שז'ורבין היה ער לכך גם בבוקר
8 יום הדיון, על פי הודעה טלפונית שקבל על כך באותו בוקר מבאת כוחו הקודמת,
9 כדבריו, וניתנה הוראה לז'ורבין כי עליו לגרום לתשלום האגרה מיידית, ומשבושש
10 התשלום להתבצע על ידו ועל ידי מי מטעמו – ניתנה הוראה משלימה בסוף הישיבה,
11 בתום שמיעת הסיכומים, כחסד נוסף עם התובעת, והובהר בה כי יש לגרום לתשלום
12 האגרה בו ביום.

13 רק במועד מאוחר התברר, כי בסופו של דבר, גם אם לא שולמה או לא נפרעה
14 האגרה בו ביום – הנה הובא לתיק בית המשפט קבלה על ביצוע תשלום המחצית
15 השנייה של אגרת התביעה בצהרי יום המחרת, 16.6.04, ואין מניעה למתן פסק הדין
16 הנוכחי, תוך חסד נוסף לתובעת, ששילמה האגרה רק לאחר תום שמיעת הראיות
17 בתיק, ורק יממה לאחר המועד שהותר לה לשלמה בו, והכל תחת מילוי חובתה
18 לשלם האגרה במועד הקבוע בתקנות, החל לפני מועד אותה ישיבה, ולא בו או
19 לאחריו.

20

21 10. בהחלטת 9.9.05, נתבקשו הצדדים להודיע עמדתם ביחס להמשך ההליך
22 הנוכחי ולמתן פסק דין בו, לאור העובדה שנתברר כי התובעת מצויה בכינוס נכסים,
23 ונתבקשו להודיע שמו של כונס הנכסים.
24 רק הנתבעת הגיבה על החלטה זו, ביום 21.9.05, עת הודיעה כי משמדובר בתובעת,
25 ולא בנתבעת, כי אז אין מניעה ליתן את פסק הדין בתובענה.

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 מטעם התובעת טרם הוגשה תגובה, ולפי בירור עם המזכירות הסתבר כי החלטת
2 9.9.05 הומצאה לעו"ד שי ניידרמן, שאישר בשיחה משלימה מצד המזכירות כי אכן
3 המסירה למשרדו עבור התובעת – הינה כדין, וחרף תזכורת טלפונית מצד המזכירות
4 – טרם הוגשה תגובה כלשהי עד רגע זה מצדו או מצד התובעת או ע"י ז'ורבין
5 במישרין.

6
7 משכך, ולאור עמדת הנתבעת, ומשאין בתיק בית המשפט כל כתובת עדכנית של
8 התובעת או של ז'ורבין, ולא טרח למסור כזו, ומשמספרי הטלפון והפקסימיליה של
9 התובעת נחזים כמנותקים, ומשהודיע כי החל משיבת 15.6.04 אינו מיוצג יותר ע"י
10 עו"ד (בירור טלפוני עם עו"ד רונלי מאירוביץ העלה כי גם היא אינה מייצגת עוד את
11 התובעת) - ניתן עתה פסק דין זה.

12 חזקה על התובעת, כי לו חפצה לחזור בה מהתביעה הנוכחית, או לו חפץ כונס
13 הנכסים מטעמה (אם קיים כזה) לשנות עמדתו ביחס להמשך ניהולה – היו מודיעים
14 כך לבית המשפט בכתב.

מבוא:

15
16
17
18 11. תמצית ההתרחשות, המהווה רקע לתביעה זו, היא כדלקמן:
19 התובעת, במסגרת פרסומיה אודות מחקריה הצרכניים הנטענים (פורסמו אז במגזין
20 הצרכני הקרוי אף הוא "אובייקטיבי", שאף הוא בבעלות ז'ורבין: עמ' 4 ש' 11-12),
21 הודיעה בשנת 1998 לנתבעת כי הנתבעת נמצאה הראשונה והמובילה בתחום הסרת
22 שיער בישראל, וכי שיטת 'אפילייט' שבביצועה היא הטובה ביותר בישראל (ראה
23 המסמך נספח ב' לתצהיר ז'ורבין, להלן: "דף תוצאות 1998" או "מחקר 1998"), וכי
24 אם ברצונה כי התובעת תבצע פרסום על כך בפרסומיה התקשורתיים כי אז יש
25 לשלם לתובעת \$ 35,000.

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 הנתבעת סירבה לשלם את הסכום הנדרש, והתובעת לא בצעה פרסום של תוצאת
2 זכייתה האמורה של הנתבעת באותו מחקר נטען (בעובדות אלה מודה גם ז'ורבין
3 עצמו: עמ' 5 ש' 1-8).

4
5 12. בחלוף כשלוש שנים נוספות, פרסמה התובעת, בשנת 2001, כי אמריקן לייזר
6 נמצאה הראשונה והמובילה בתחום הסרת שיער, והנתבעת דורגה כמס' 3 בין
7 הגופים המדורגים באותו מחקר נטען, תוך שהתובעת מפרסמת לגביה, בדף
8 התוצאות של המחקר הנטען בשנת 2001 (להלן: "דף תוצאות 2001" או "מחקר
9 2001"), כך:

"מקום 3 CARE - גישה ממוסחרת, לא משתלם"

10
11 תפקודו במחקר זה אינו באיכות המצופה מ"מרכז רפואי". המכשיר ברמה נמוכה
12 יותר מהטוב ביותר במחקר. התפשרות בסטריליזציה דרושים מספר טיפולים רב
13 יותר, יחס מזלזל ובניגוד לצפוי, נמצא חוסר רצון לשיפור".
14

15
16 13. הנתבעת מחתה בכתב על פרסום זה בכל הנוגע לאופן ההתייחסות אליה,
17 ושלחה לתובעת את מכתב ב"כ הנתבעת מיום 18.10.01 (נספח ד' לתצהיר מינצר).
18 בתגובה, כתבה התובעת לנתבעת את מכתב ב"כ התובעת דאז, עו"ד אילן לקפיש,
19 מיום 2.11.01 (נספח ה' לתצהיר מינצר), בו הודיע כי מתעכבת תגובת התובעת על
20 המכתב אליה וכי תגובה זו תוגש על ידו עד 7.11.01.
21 והנה, תחת מענה למכתב ב"כ הנתבעת, הגישה התובעת את התביעה הנוכחית, ביום
22 26.11.01.

23
24 14. התביעה נסבה על כך שהנתבעת מפרסמת, באתר אינטרנט שבניהולה, ששמו
25 WWW.OBJECT.CO.IL, תגובות והתייחסויות לפעילותה של התובעת ולפרסומה האמור

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 – במגזין הצרכנות שלה - אודות הנתבעת, ובסעיף 20 לתצהיר ז'ורבין מצוטטים
 2 דברי הנתבעת שם, לפיהם:
 3 בעקבות הודעת ז'ורבין לנתבעת על "זכייתה" של הנתבעת במקום הראשון
 4 ב"מחקר" התובעת משנת 1998, נדרשה הנתבעת לשלם סכום עתק עבור שימוש
 5 ב"מחקר" ובתוצאותיו;
 6 וכי הנתבעת דחתה על הסף אפשרות זו, עקב חוסר אמינות של התובעת, שכבר
 7 פורסמה ברבים, ועקב היות המדובר בדרישת תשלום המנוגדת לדברי ז'ורבין על כך
 8 שהזכייה אינה כרוכה בתשלום;
 9 וכי לאחר מכן נערך "מחקר" נוסף ובו נמצאה קונה לזכייה (היא אמריקן לייזר);
 10 וכי בעקבות סירוב הנתבעת לשלם לתובעת את "דמי הזכייה" – "הענישה" התובעת
 11 את הנתבעת על דרך פרסום השמצות על הנתבעות ומכון הטיפולים שלה;
 12 וכי הנתבעת קוראת למשרד המסחר והתעשייה ולמכון התקנים לפעול כנגד
 13 התובעת;
 14 וכי הנתבעת שמחה לדעת כי עומדת כנגד התובעת תביעה של מכון התקנים בשל
 15 הטעיית הציבור;
 16 וכי ציבור הצרכנים נקרא להפעיל שיקול דעת מעמיק בקשר ל"ממצאיה"
 17 ול"מחקריה" של התובעת ומגזין הצרכנות שלה, בבואו לרכוש מוצר או שירות
 18 כלשהם;
 19 וכי על הצרכן לזכור כי חברות המתהדרות בזכייה אצל התובעת – קנו את הזכייה,
 20 וכי אין בכך כדי להצביע על איכות מוצריהן ושירותיהן.
 21 (המונחים שבמרכאות מופיעים כך במקור של הקטע המצוטט).
 22
 23 15. התובעת טוענת בתביעתה, כאמור, כי בפרסומים אלה של הנתבעת יש משום
 24 הוצאת לשון הרע על התובעת, ובבחינת עוולה מסחרית של מידע כוזב אודותיה, וכי
 25 שם אתר האינטרנט של הנתבעת מהווה קיצור של שם התובעת עצמה, ומטעה כך

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 במזיד את הציבור, המגיע כך לאתר שאינו של התובעת, וכי הלוגו של התובעת
2 וצבעיו משמשים את הנתבעת באופן הצגת האתר שלה, וכי באתר נעשה שימוש
3 בסימנה הרשום של התובעת (היא המילה "אובייקטיבי"), אלא שהנתבעת שינתה
4 זאת בהוסיפה "ממש לא אובייקטיבי";
5 ועוד טוענת התובעת, כי נגרמו לה בכל אלה נזקים רבים, לרבות הפסד בהכנסות
6 השוטפות, פגיעה במוניטין, אובדן לקוחות, אי חידוש התקשרויות עם לקוחות
7 קיימים, ונזק תדמיתי.

8
9 16. לא נדרש מחקר מעמיק בחומר הראיות, כדי לקבוע ללא היסוס כי דין התביעה
10 להידחות מכל וכל, וכי כל שהוכח בה היה לחובת התובעת וז'ורבין, ודי לשם כך
11 בעיון בעדות ז'ורבין עצמו, שלימדה בעליל כי צדקה הנתבעת בדבריה המצוטטים
12 ובדרך בה נקטה כדי להגן על שמה המקצועי וכדי להגיב על דף תוצאות 2001, שפגע
13 בשמה הטוב ובעסקיה (והמשמש עילה לתביעה נפרדת שמנוהלת כלפי התובעת
14 וז'ורבין), וכי נחשפה ערוותה של שיטת התובעת בעשיית רווחים במכשיר פרסומי
15 מסחרי שאינו ראוי לתואר הקיקיוני "מחקר צרכני", המשמש לפעילותה בבחינת
16 מחלצות נבובות מתוכן, שז'ורבין מלהטט בהן בכישרון רטורי.

17

18 "מחקר", ושיטת העבודה של התובעת:

19

20 17. עדות ז'ורבין עצמו, בבית המשפט, בעת חקירתו הנגדית, היא המספקת את
21 התשובות לתהיות הלכאוריות אודות מהות המחקר, מי קובע את נושאו, מה גודל
22 קבוצת המחקר הנבדקת, מי החוקרים והבוחנים, מה כישוריהם, כיצד נבחרים הם
23 למלא תפקידי החיקור בשטח, מהו החומר הנבדק לשם ניתוח התוצאות, מי מנתחי
24 התוצאות, ומה נעשה בהן (כל שימוש במונח 'מחקר' ביחס לעבודת התובעת – יש לראותו
25 כאילו נתון הוא במרכאות בפסק דין זה).

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1

2 עיון ראשוני בתצהיר ז'ורבין (ונתחיל בסעיף 2 המפורט שבו), שבהמשך לכתב
3 התביעה, מעלה סדרה של התרשמויות לכאוריות, ושלמרבתן אין בדל אחיזה
4 בחומר הראיות, ושהתובעת לא הביאה דבר להוכחתן, והמתבדות אחת לאחת
5 בחקירה הנגדית של ז'ורבין:

6

7 18. ההיגד בתצהיר, שמדובר ב-"גוף מחקרים צרכניים", עם רקורד של "800
8 מחקרים צרכניים", שבדקו "2,000 מותגים" – נותר ללא בדל הוכחה למספרים
9 אלה, שנזרקו על הכתב, וכפי שיבואר להלן – אין מדובר במחקר או במחקר צרכני,
10 אלא בהתרשמות של הדיוטות מאופן קבלת הפנים במכון הנבדק ובצילום של אביזר
11 או מיכון הנמצא בחדר הקבלה או כזה שהבודקים או הבודקות נתקלו בשם
12 בניירת כלשהי שהוצגה להם;

13

14 לעומת מספרי העתק על מותגים נבדקים, הנה לגבי כל מחקר ומחקר בתחום הסרת
15 השיער מסתבר כי התובעת בדקה **אך ורק 5-6 מכונים**, והם נבחרו לפי אמת מידה
16 תמוהה ביותר, והיא התרשמות התובעת מזהות הגופים **שמבצעים יותר פרסומת**
17 עצמית באמצעי התקשורת, בעיתונות הכתובה ולפי המתפרסם ב"גלובס" ובחברת
18 "יפעת" לגבי שכיחות פרסומת שכזו (עמ' 10 ש' 13-20), וגם ההנמקה תמוהה:
19 "מכיוון שההנחה שלנו שאנשי מקצוע שמתפרסמים מהפניות של חבר לחבר לא
20 צריכים אותנו" (עמ' 9 ש' 7-11).

21

22 בתשובה זו קיימת סתירה לכל אמינות של תוצאות מחקרי התובעת, שכן היא
23 מניחה מראש שכל מי שהוא טוב ומוצלח בתחומו - לא מפרסם פרסומת עצמית ולא
24 נכלל מראש במחקריה, ועל כן ברור שהציבור מוטעה ע"י מחקריה (ולא לטובתו הם

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 נעשים), שכן מי שזוכה במחקרי התובעת הינו בעל איכות מוצר ושירות פחותים,
2 לשיטתה, מאלה שלא מפרסמים עצמם כלל.

3
4 ועוד אמת עגומה טמונה בתשובה זו של ז'ורבין, והיא כי בעצם לא לצרכנים מכוון
5 המחקר, אלא לנותני השירות, שהם "שצריכים אותנו", כלומר – המכונים
6 הזקוקים לפרסומת תקשורתית, להבדיל מנותני השירות המצטיינים שאינם
7 זקוקים כלל לפרסומת מסחרית תקשורתית ושעל כן כלל לא פנתה אליהם התובעת
8 (כמו אותו מכון הסרת שיער הטוב ביותר בישראל שעובד ללא רבב ועם הציוד
9 החדש ביותר, אך ללא פרסומת, ובכך מחמיצה התובעת כל פנייה אליו לשם
10 הכללתו במחקרה: עמ' 9 ש' 14-16), ובכך יוצא ציבור הצרכנים נפסד, ולא נשכר.

11
12 19. לגבי ההיגד בתצהיר, לפיו התובעת נהנית "מאמון של עשרות חברות
13 מהמובילות במשק", ואשר "קיבלו על עצמן את פיקוחה", - לא הובאו ראיות
14 לרשימה מלאה או רבת שמות שכזו, ואלה שצינו בתצהיר ובחקירה נגדית – התברר
15 כי ניהלו או עדיין מנהלות עם התובעת עימותים משפטיים, וז'ורבין מאשר כללית,
16 מיוזמתו, שהתובעת "שנויה במחלוקת" (עמ' 25 ש' 19), ובעלת "תדמית בעייתית
17 בתחום האמינות" (נ/15, ועמ' 26 ש' 7), ונתונה היתה להתדיינויות עם לקוחות
18 וצרכנים, חברות מסחריות וגופי חקירה ממלכתיים: עם פלאפון (עמ' 29 ש' 3), ועם
19 פרטנר (עמ' 29 ש' 12-13) בתביעה שסכומה היה 7,000,000 ש"ח, ועם בנק לאומי
20 (עמ' 30 ש' 7), ועם איתורן (עמ' 30 ש' 9), ועם מכללת פרידמן (עמ' 30 ש' 10), ועם
21 כ.א.ל. (עמ' 30 ש' 10), ועם נטוויז'ן (עמ' 30 ש' 11-12), ואפילו הגיעה למחלוקת קשה
22 עם אמריקן לייזר עצמה, לאחר פרסום מחקר 2001 (ראה להלן).

23
24 בהערת אגב יצוין, כי שגיאת הכתיב בתצהיר ז'ורבין, עת כתב כי "קיומה של
25 אובייקטיבי מותנה באמון שרוכש לה הציבור" (כד'!) (סעיף 2 בראש עמ' 10

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 לתצהירו) – נחזית איפא כשגיאיה פרוידיאנית ולא מנותקת מהמציאות, שכן מדובר
2 ברכישת פרסום מהתובעת (בעבר), ולא ברכישת אמון לתובעת.

3
4 ולאחרונה – לא רק כתב האישום (נ/16) שעליו נשאל ושלגביו השיב כי "אני עצמי
5 רציתי להגיש אותו כמוצג לבית המשפט כי הוא עשוי מכלום" (עמ' 26 ש' 9-10),
6 אלא גם הרשעתם הפלילית של התובעת ושל זיורבין מיום 7.9.05 ב – ת.פ. 1326/02
7 בבית משפט השלום בפתח תקווה, שאת עותקה צירף ב"כ הנתבעת להודעתו מיום
8 21.9.05 אל בית המשפט (יוער, כי אינני עושה שימוש תוכני במי מפסקי הדין
9 וההחלטות, שצורפו או אוזכרו ע"י ב"כ הנתבעת ביחס לתובעת ולזיורבין בערכאות
10 השונות עד כה [לרבות פסק הדין ב-ת.א. (ת"א) 2265/03, שצורף לבקשת ב"כ
11 הנתבעת מיום 29.8.04, ופסק הדין ב-ת.א. (ת"א) 17445/02 שנוצר בסעיף 15
12 לתצהיר מינצר, והחלטת כב' השופט זפט ב-ה"פ (ת"א) 1196/03 שהוגשה כ – נ/11,
13 והחלטת כב' השופט זפט ב-ה"פ (ת"א) 1090/02 שהוגשה כ – נ/19, והחלטת כב'
14 השופט זפט ב-ה"פ (ת"א) 355/02 שהוגשה כ – נ/20, והחלטת כב' השופט זפט
15 ב-ה"פ (ת"א) 237/03 שהוגשה כ – נ/21, ופסק הדין נ/3, נשוא ת.א. 22502/98 (שלום
16 ת"א)], - שכן ממצאי פסקי דין והחלטות כאלה הם בבחינת עדות שמיעה ביחס
17 לתיק הנוכחי, שהרי בכל תיק יש לגבש את הממצאים העובדתיים על פי הראיות
18 שבו עצמו, וכך נעשה גם כאן).

19
20 20. לגבי ההיגד בתצהיר, לפיו התובעת מספקת לצרכן את "מירב הנתונים" בטרם
21 קבלת החלטתו לרכוש מוצר או שירות, - הוכח כי מדובר בנתונים שטחיים בלבד, על
22 שלב הקבלה והשיחה הראשונית בלבד, ולא אודות הטיפול עצמו, כישורי הרופאים
23 והמבצעים, מידת הניסיון המקצועי והוותק הטיפולי של המכון ורופאיו, המחיר
24 הנגבה, תופעות הלוואי, שביעות רצון הלקוחות, ועוד.

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

21. לגבי ההיגד בתצהיר, לפיו המידע שמספקת התובעת לצרכנים "הינו תוצר של
- מחקרים המבוצעים על פי כללי מחקר אחידים ובלתי תלויים", וכי יש להם
- "אמינות" "כתוצאה משיטת העבודה הייחודית" – הנה כאשר נתבקש בכתב ומראש
- ע"י ב"כ הנתבעת להמציא לו את אותם "כללי מחקר אחידים ובלתי תלויים", הוא
- מודה כי "לא המצאתי לך אותם" (עמ' 5 ש' 16), ולפתע מתברר כי בכלל "אין מסמך
- ספציפי המשקף ומגבש את כלל אותם 'כללי מחקר אחידים ובלתי תלויים' אלא
- לכל מחקר יש כאלה בנפרד" (עמ' 5 ש' 19-20), והדרא קושיה לדוכתא: אם כך, היכן
- הם אותם "כללי מחקר אחידים ובלתי תלויים" המתייחסים למחקר הנטען אודות
- מכוני הסרת השיער (מחקר 1998 ומחקר 2001) שעשתה התובעת ואשר הנתבעת
- היתה בין נבדקה?.
- לתובעת פתרונים, והיא נמנעה מהבאתם כראייה לנכונות טענתה על קיומם,
- ובמחדלה זה חיזקה את המסקנה כי אין כאלה בנמצא, אחרת היו מומצאים,
- כמסקנת ההלכה הפסוקה.
-
- בתור מי שהופיע לבית המשפט עם מחשבו הנייד, וידע לעיין בו לשם חיפוש מידע
- עליו נשאל – חיזקה על ז'ורבין כי לו היו "כללי מחקר אחידים ובלתי תלויים" אלה
- מצויים במחשבו, לגבי מחקר 1998 או לגבי מחקר 2001 – היה מציג את קיומם.
-
- זאת, בייחוד לאור טענתו כי "לכל 300 סוגי המחקרים יש כללי מחקר" (עמ' 5 ש' 17
-), וכי "יש לנו באתר דרכי פעולה מודפסות לפיהן אנו עובדים" (עמ' 5 ש' 21).
- זו עוד הפרחת מילים בעלמא לחלל האוויר, מצד ז'ורבין.
-
- בצר לו, לנוכח החקירה הנגדית התכליתית והממוקדת מצד ב"כ הנתבעת, וכשנשאל
- על כללי המחקר הספציפיים הנוגעים למחקרי 1998 + 2001, הפנה ז'ורבין
- לפסקאות אודות "מטרת המחקר" ואודות "שיטת המחקר" שבדף תוצאות 2001

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 (נ/4) (עמ' 6 ש' 1-4), כרלוונטי גם לגבי מחקר 2001 (עמ' 6 ש' 5-6), **ואבוי לכללי**
 2 **מחקר שכאלה**, שאינם אלה מלים כלליות על המטרה (ומטרה אינה שיטה) ועל
 3 האמצעים לביצוע המחקר (ואמצעים במילים כלליות וסתמיות אינם שיטת מחקר).

4
 5 רופאי עור ששםם הוזכר ע"י ז'ורבין – פרופ' רוני וולף וד"ר צ'רנוב (עמ' 6 ש' 7-9) –
 6 לא הובאו על ידו לעדות ולא הוצג בדל מסמך מפרי עטם, שיש בו כדי ללמד על
 7 מעורבותם בניסוח כללי מחקר סתמיים אלה, שאין בהם שמץ של דבר שברפואה;
 8 הטענה כי "אנו לוקחים גם מידע עולמי מ – אפ. די. אי" (עמ' 6 ש' 10) – היא שוב
 9 שימוש במילים כוללניות וסתמיות, וגם לגביהן לא הוצג מה ממידעה "העולמי" של
 10 F.D.A. שימש את התובעת במחקרה המיומרים.

11
 12 גם ניקוד של פרמטרים למחקר התובעת אודות הסרת משקפיים בטיפולי לייזר –
 13 לא היה קיים אצל התובעת כלל (עמ' 13 ש' 12-14), כהודאת ז'ורבין.

14
 15 22. לגבי ההיגד בתצהיר, לפיו "המחקרים מבוצעים במסווה גם באמצעות **מומחים**
 16 **ומעבדות מהטובים בארץ**" (סעיף 2), - לא הובאה כל תמיכה ראייתית בזהות אותם
 17 מומחים, ובעצם קיומם לרשות התובעת, ולא הובאה שמץ של ראייה אודות קיומן
 18 של מעבדות, זהותן, כתובתן, מפעיליהן ותחומי עיסוקן.

19
 20 23. האמירה בתצהיר, (שגם מופיעה בפרסומי התובעת), לפיה "נבדק שהתקשר עם
 21 אובייקטיבי מתחייב לעמוד במשך כל תקופת ההתקשרות **ברף האיכות הגבוה**
 22 שהוגדר ע"י אובייקטיבי **ולהכפיף עצמו לפיקוחה** של החברה" (כציטוט אחרון
 23 מסעיף 2 לתצהיר ז'ורבין) – התברר כמילים בעלמא, שכן לתובעת אין כל רף איכות
 24 גבוה ואין ראייה שביצעה פיקוח כלשהו או שמאן דהוא סר למרותה ולפיקוחה.
 25

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

24. הקביעה (סעיף 4 לתצהיר ז'ורבין), לפיה במחקר 2001 נמצא כי המכון להסרת
שיער של אמריקן לייזר "הוא המכון המספק את **מכלול הפרמטרים הטוב ביותר**,
בעוד שהתוצאות לגבי הנתבעת נמצאו בינוניות", וכי מדובר "במחקר בן מאות נתוני
השוואה" (סעיף 13 לתצהירו) – נותרה בחלל האוויר ללא הצגת אותם "**מאות נתוני
השוואה**", ולא הוצג מסמך כלשהו על פירוטם אצל התובעת או על פירוט שהושאל
כביכול מפרסומי ה- F.D.A. האמריקאי (עמ' 6 ש' 13), או מהאינטרנט (עמ' 6 ש' 14
15-), או מחברת לומיניס (עמ' 6 ש' 15).

טענת ז'ורבין, כי פרמטרים ושקלול אלה מתועדים אצלו "רק בוידאו" (עמ' 7 ש' 1
2-) – היא אבסורדית, שכן ממתי פרמטרים למחקר או שקלול פרמטרים מתועדים
בסרט וידאו, וגם לו כך הדבר – לא הביא את אותו סרט וידאו כראייה.

אף את סרט הוידאו המתאר את "ביקור אנשינו" במכוני הסרת השיער הנבדקים
(עמ' 7 ש' 2-3) ואת "תיעוד ממצאיהם" – לא הביא להצגה כראייה מטעם התובעת.

כשהפציר בו ב"כ הנתבעת להתמקד בתיעוד הפרמטרים והשקלול שלהם – שב
הפנה ז'ורבין לאותן פסקאות סתמיות שבראש נ/4 (דף תוצאות 2001), ולפסקה
הקרויה בפיו שם "**חוקת אובייקטיבי**", שאין בין תוכנם הסתמי והכוללני של
פסקאות אלה ובין קריטריונים ופרמטרים מחקריים ודרך שקלולם, ולא כלום.

ואם "אלה הפרמטרים שבהם ציידתי את הבודקים היוצאים לשטח" (עמ' 7 ש' 7) –
אבוי לאותו מחקר שכך נראים 'הפרמטרים' הסתמיים לעריכתו, וברור שאינם בגדר
פרמטרים כלל, וז'ורבין מערב בין פרמטרים לבין אמצעי ביצוע או טכניקת ביצוע.

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 גם את דרך השקלול של הנתונים, שלטענתו מתועדת אצלו במחשב הנייד, ככלולה
2 בפרוטוקול ישיבת צוותו על מחקר 2001 (עמ' 7 ש' 8-10) – לא מצא ולא הציג (עמ' 8
3 ש' 3).

4

5 25. הציון לשבח שנתנה התובעת לאמריקן לייזר ביחס למיכשור שבשימושה,
6 שאמריקן לייזר מפרסמת כי הינה היחידה בישראל **שיש לה** אישור מה – F.D.A.
7 האמריקאי (עמ' 14 ש' 6-7) – עומד בסתירה לכך שגם לדברי ז'ורבין בבית המשפט
8 מדובר במיכשור **שרק נתבקש** לגביו אישור של גוף אמריקאי סמכותי זה, וכי העניין
9 עדיין **בהליכים** בלבד (עמ' 13 ש' 17-19, ועמ' 14 ש' 4-5), באופן שיוצא כי גם לדבריו
10 "הם מטעים את הציבור" (עמ' 14 ש' 9-10), ואם כך, בולטת בחומרתה העובדה
11 שהתובעת, כגוף המתיימר להתקיים עבור טובת הצרכן הישראלי ולשמירת
12 האינטרסים שלו, **לא טרחה לבצע פרסום מתקן** ומזהיר בהתאם, לגבי אמריקן
13 לייזר, שנמצאה על ידה ראויה לדירוג במקום הראשון במחקר 2001.

14

15 26. וחמור מכך: ז'ורבין מודה כי **ד"ר רוזן**, המומחה שכה הולל ושובח ע"י
16 התובעת, והמכבב בפרסומי התובעת על אמריקן לייזר, במחקר 2001 ובדפי הפרסום
17 לגביו – **אינו כלל בעל רישיון לעסוק ברפואה בישראל**, וכי למד על כך רק שנתיים
18 לאחר פרסום המחקר (לאחר מכן לא הכחיש ז'ורבין כי ידע שד"ר רוזן אינו רופא
19 כבר **כמחצית השנה** לאחר מחקר 2001: עמ' 15 ש' 13-15), וכי "לו ידעתי זאת בזמן
20 פרסום המחקר **הם לא היו זוכים במקום הראשון** ועוד הייתי יורד עליהם במילים
21 קשות בגין חוסר אמינות" (עמ' 14 ש' 15-20), ולמרות כל אלה לא טרחה התובעת
22 (עמ' 15 ש' 7-8) לצאת בפרסום מתקן או מסתייג, ולא טרחה להזהיר את ציבור
23 הצרכנים, בבת עינה הנטענת (לא הוצג הפרסום הנטען במדור החשיפות של
24 התובעת, אודות חשיפת רופא מתחזה באמריקן לייזר: עמ' 15 ש' 5-6, ועמ' 24 ש' 10
25 12-), ולא טרחה "לשלול", ולו גם בדיעבד, מאמריקן לייזר, את זכייתה במקום

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

הראשון במחקר 2001, האחרון, שלא נטען כי נעשה אחריו מחקר עדכני נוסף בנושא
הסרת שיער.

27. על עצם התשבחות שזכה להן ד"ר (שאינו ד"ר) רוזן במחקר 2001, אודות היותו
"מנוסה", מבהיר ז'ורבין בעדותו את הבסיס העובדתי למסקנה רפואית מקצועית זו
כדלקמן: "צוות המחקר הוא שבדק שהוא מנוסה לפי התנהגותו בבדיקת נציגתנו"
(עמ' 15 ש' 20), משל מדובר בבודקת שיש לה כישורים להערכת מידת ניסיונם
המקצועי הרפואי של רופאים מומחים (בבדיקה ראשונית גרידא), זולת היותה בעלת
עור בהיר ושיער לבן והנושאת את השם יוליה (שגם היא לא הובאה לעדות בתיק
זה).

28. על המיכשור של חברת קוהירנט – הסתבר מפיו כי בעצם אינו זוכר כלל אם
אכן זו היצרנית של מיכשור אמריקן לייזר (עמ' 16 ש' 5-6), ולגבי "שיתוף הפעולה
המחקרי" המיוחס לחברה זו ולאמריקן לייזר – הנה מסתבר מפי ז'ורבין כי כל
שראו עיני הבודקת היתה תכתובת בין החברות, ותו לא (עמ' 16 ש' 16-18).

29. לא זו בלבד שהתובעת לא טרחה לבצע פרסום מתקן אודות אמריקן לייזר לגבי
העדר אישור F.D.A למיכשורה, ולגבי אי היות ד"ר רוזן בגדר רופא בעל רישיון
בישראל, כפי שפורט לעיל, הנה מסתבר כי חומרת מחדל התובעת גדול שבעתיים
לאור הודאת ז'ורבין כי לא זו בלבד שאין לו נתונים על לקוחות מרוצים של אמריקן
לייזר, אלא שבפועל "ידוע לי יותר על לקוחות לא מרוצים", עד כדי כך ש"לאחרונה
שלחנו מיל ל- 500,000 איש על כך שאמריקן לייזר טיפלה שלא כראוי באנשים"
(עמ' 22 ש' 14-16) (לא הוצג: עמ' 22 ש' 19) (ולטענתו המאוחרת יותר מצא כי מדובר
במייל רק על עניין אי החזרת כספי טיפול שבוטל, לאותה לקוחה: עמ' 24 ש' 1-4),
ובכל זאת לא פרסם בדל הסתייגות מתוצאות מחקר 2001 (ששיבח את אמריקן

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 לייזר ו"קטל" את הנתבעת), ואין מדובר במחקר "היסטורי" שאין טעם לפרסם
2 תיקון או הסתייגות לו, מה גם שלתובעת אמצעי פרסום כתובים ובאינטרנט, שהיה
3 ראוי לעשות בהם שימוש כזה, לטובת הצרכנים כמובן, לו היו הם בראש מעייני
4 התובעת ולו היתה תמת לב בהתנהלותה.

5

6 30. ההתיימרות לטעון בתצהיר, כי פעולת התובעת ומחקרה מיועדים "לטובת
7 הצרכנים" – נסתרת מניה וביה מכוח העובדה, עליה מצהיר ז'ורבין עצמו (סעיף 10
8 לתצהירו), לפיה, משסירבה הנתבעת לשלם לתובעת (אז היתה זאת חברת המגאזין
9 שבבעלות ז'ורבין, שזכויותיה עברן אל התובעת, ושניהולן משותף ושאתה המה: עמ'
10 4 ש' 11-12) את התשלום הכספי "עבור זכות פרסום המחקר" (הוא מחקר 1998) –
11 המחקר הצרכני הזה נגנז, ונשאלת השאלה איך מתיישבת טובת הצרכנים עם גניזת
12 מחקר נטען זה, באשר הנתבעת סירבה לשלם וציבור שלם של צרכנים "נענש" בכך
13 שנמנעה ממנו ידיעת המידע הצרכני שבחשיבותו מתגדרת התובעת (יצוין, כי לא
14 הובא מי מהנבדקים האחרים באותו מחקר, ועל כן לא ברור אם בכלל הגניזה בוצעה
15 מחמת העובדה שגם נבדקים שדורגו אחרי הנתבעת באותו מחקר סירבו לשלם את
16 דמי הפרסום הנדרשים).

17 ז'ורבין התחמק ממתן תשובה לקושיה זו, שאינה מתיישבת עם "הראש הצרכני"
18 שבו הוא מתגדר (עמ' 5 ש' 9), ובמקום אחר תירץ את אי הפרסום בכך כי "זו זכות
19 הקיום של אובייקטיבי" (עמ' 7 ש' 20), וד"ל.

20

21 יש גם לזכור, כי לו טובת הצרכנים היתה השיקול המניע אצל התובעת, כי אז חזקה
22 עליה שהיתה עושה שימוש באופציה אחרת שעמדה לרשותה, היא האופציה לפרסם
23 על חשבונה את תוצאות מחקר 1998, כפי שמעיד ז'ורבין על התובעת כי יכלה
24 לעשות (ראה סעיף 31 לתצהירו, בראש העמוד האחרון בו), וגם זאת לא נעשה,
25 ונראה שהתובעת לא ראתה לנכון לתת לנתבעת פרסום "חינם" כזה לנוכח סירוב

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 הנתבעת לשאת בדמי הפרסום שסכומם הושת עליה ע"י התובעת באולטימטום
2 עסקי, פשוטו כמשמעו, ועל כן בחרה התובעת לדגום את התובעת מחדש במחקר
3 2001, והפעם בתוכן תוצאתי הפוך בתכלית לגבי מכון הטיפול של הנתבעת;
4

5 31. בניגוד לטענת ז'ורבין, על כך ש"יוצאות בחורות לשטח ומתנסות בתהליך ואז
6 אנו מדווחים לציבור מה מצאנו ולאן אנו היינו הולכים, כמחקר צרכני" (עמ' 7 ש' 13
7 14-), משל עברו נציגות התובעת את תהליך הסרת השיער במכונים השונים ויש
8 בידיהן נתוני השוואה על "התהליך", כלשונו, - הנה מסתבר כי לא עברו את התהליך
9 המדובר, שהוא נשוא ההשוואה המיומרת, אלא עברו רק מפגש קבלת פנים
10 והתרשמות ראשונה, מנהלית ולא רפואית, בחדר הקבלה שבמכון המדובר, ובכל
11 מקרה לא יותר מבדיקה מקדמית גרידא, ותו לא (עמ' 11 ש' 12-13, וש' 15-18).
12

13 ז'ורבין מצמצם זאת אף יותר:

14 "נכון שמכך יוצא שהמחקרים המתפרסמים לא מתייחסים בפועל להסרת
15 שיער, גדלת חזה או ניתוח אף, אלא רק לאופן קבלת המועמדים לכך ואפיוני
16 המיכשור הרפואי" (עמ' 11 ש' 16-18).
17

18 32. איפיוני הבודקות וכישוריהן הדלים, כפי שיאזכרו להלן, שוללים כל משקל
19 מאיבחון לגבי איפיוני מיכשור רפואי ("בחורה שכישוריה הם בעיות ראייה נכנסת
20 למקום ומצלמת": עמ' 12 ש' 20-21), וכל שהיה ביד התובעת הוא מראה עיניים של
21 צילומי מיכשור בחדר הקבלה או בחדר הבדיקה הראשונית, להעתקת תוצר מיכשור
22 או איפיון חיצוני שלו, ותו לא, או למידע כתוב סלקטיבי שהוצג להן (ז'ורבין מאשר
23 שהמיכשור הרפואי כלל לא נבדק: עמ' 12 ש' 1), ומדובר בנתונים כוללים שטחיים
24 ביותר על המכון ועל שיטת עבודתו ועל מיכשורו ועל רופאיו וצוותו וכשירותם,
25 ושבעתיים על איכות הטיפול ומידת הצלחתו (ז'ורבין מודה ש"הצלחות

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 הסטטיסטיקות ושביעות הרצון בשוק של המטופלים – כלל לא נבדקת במחקרים
2 שלנו" (עמ' 12 ש' 5-6).

3
4 הוא עצמו מודה כי ממילא לא נכנסה הבודקת לחדר טיפולי הלייזר של הנתבעת,
5 "שכן הוא חדר סטרילי" (עמ' 13 ש' 1-2), ועל כן "אין לי מה להגיד על מה שעשינו",
6 שהרי "לא אמרנו שנכנסנו לחדר הטיפולים ולכן אינני מכחיש שלא יכולנו להתייחס
7 לאותו ציוד נסתר או לצלמו" (עמ' 13 ש' 5-6).

8
9 33. ז'ורבין נשאל ע"י ב"כ הנתבעת: "מה היתה קבוצת המחקר שנבחרה בנושא
10 הסרת השיער" (עמ' 8 ש' 21-22), ותשובתו היתה "שהיו 3 בנות" (עמ' 9 ש' 1).

11
12 גם שאלת הבהרה מצד בית המשפט, האם ידוע לו מה זה קבוצת מחקר, שמא לא
13 הבין ז'ורבין את שאלת ב"כ הנתבעת, הניבה את התשובה של ז'ורבין, לפיה "מדובר
14 במדגם הבנות שיוצאות לשטח ומייצגות את הקהל" (עמ' 8 ש' 2-3), ואוי לאוזניים
15 השומעות.

16
17 הדבר מלמד על ליקוי מאורות אצלו, בכל הנוגע למושגי יסוד של מחקר ושל
18 אלמנטים בבניית מחקר, ועל כך שאין לו שמץ מושג מה פירוש קבוצת מחקר וכיצד
19 דוגמים נבדקים לצורך בניית מחקר צרכני השוואתי, וכעד יחיד מטעם התובעת
20 בתביעה זו – המשמעות ברורה מאליה.

21
22 34. מאלפת היתה תשובת ז'ורבין לגבי כשירות הבודקות מטעם התובעת ואופן
23 בחירתן לתפקיד "מחקרי" זה:

24 "אם לבחורה בשם שירי יש אף גדול יותר מאחרות היא תיבחר לעשות את
25 המחקר על ניתוח אף ... כך נבחרת בחורה לבדיקת מכוני הגדלת חזה ...

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

בחרנו לכך בחורה בשם יוליה שיש לה שיער לבן על עור בהיר ולכן בחרנו אותה להסרת שיער בלייזר" (עמ' 11 ש' 11-15), ולאחר תשובה מסמרת שיער זו, כל מילה נוספת על אופן בחירת החוקרות והבודקות מטעם התובעת – מיותרת.

לסיכום פרק זה:

35. לא מחקר לפנינו, אלא לכל היותר בדיקה שטחית ולא מקצועית מצד נציגים ונציגות לא מוסמכים ולא מקצועיים מטעם התובעת, שהתרשמו מאופן קבלת פנים במכוני הטיפול הנבדקים, לקראת טיפול אפשרי, ולא במהלך טיפול כלשהו, ותוך צילום סמוי של מראה עיניים בחדר הקבלה, והכל בחמישה-ששה מכונים לערך (לא הוכח שנבדק מספר גדול יותר), שהתובעת עצמה בחרה, לפי התרשמותה מריבוי הפרסומת המסחרית שלהם ומתדירותה לאחרונה, ותוך ניתוח שלא הוכח בו כל מרכיב מחקרי או מקצועי (פרמטרים, אובייקטיביות, זהות הדוגם, זהות מנתחי המידע, קריטריונים מדעיים, וכיוצא באלה שיקולים שרלוונטיים למחקר של ממש), ותוך ניסיון לשכנע את "הזוכים" בתרגיל שיווק פרסומי זה לשלם לתובעת דמי פרסום בסכום גדול כתנאי לפרסום דבר "זכייתו", ומכל אלה עולה כי פרי "מחקרה" של התובעת הוא אך ורק "מודעה פרסומית מאת חברה מסחרית", כפי שהוגדר ע"י כב' השופטת דליה דורנר בפסק דינו של בית המשפט העליון לגבי התובעת (רע"א 7831/02 אובייקטיבי מחקרים עולמיים לישראל בע"מ ואח' נ' קר – שירותי בריאות בע"מ ואח'), ושהיה על התובעת (עמ' 3 ש' 16-18) להפנים ולהטמיע ולכלול בכל מי מפרסומיה בתקשורת, ולא בכדי.

קישוטי תארים ומינוחים:

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

36. כדי לתמוך במערכת נתונים שטחית זו, שהפיקה התובעת מבדיקותיה במכונים
הנבדקים, וכדי לשוות להם מסכה מוסדית וסמכותית, לא בחלו התובעת וז'ורבין,
כשיטת שיווק מתמדת, המכוונת לרבדים רבים של צרכנים, בשימוש פומפוזי
בתארים ובמינוחים ריקים מתוכן:
כך מצינו, בארסנל המינוחים שמבית מדרשה, את "החוקה" (שהינה רק תנאי
הסכמה לפרסום בתשלום, ושלא הוכח כל מעקב המשכי או אישור שיפורים
צרכניים מצד מצטרף שכזה), ואת "הפיקוח החוקתי" (שלא הוכח קיומו), ואת
תואר ז'ורבין שאינו מנכ"ל או יו"ר אלא דווקא "הנשיא", ואת רכיב השם היומרני
והמטעה "אובייקטיבי", ואת רכיב השם "מחקרים עולמיים", ואת המונח המטעה
והיומרני "מחקר", ואת התואר "בלתי תלוי", ואת ההטעיה בדבר "סימן רשום"
ובדבר "סימן מסחר" ובדבר הסימון TM, ואת התואר המוענק בגין "רף איכות
גבוה", ואת הטענה כי שימוש בשמה ובמחקרה של התובעת כמוהו כקבלת תו מכון
התקנים או תו של ISO, ויד התובעת נטויה.

כל אלה הינם בגדר כסות עצמית בנחשולי מלל תפל, ובגדר התקשטות התובעת
בנוצות טווס, באופן מטעה, גונב דעת הציבור, יומרני מאין כמוהו, חסר בסיס
עובדתי, פומפוזי ומתנשא.

טענת התובעת כי אין להשוות בין מחקר 1998 לבין מחקר 2001 :

37. טענה זו מעלה התובעת, כדי להפריך את טענת הנתבעת, על כך שפרסום
התייחסויות שליליות מצד התובעת במחקר 2001 ובדף תוצאותיו ובפרסומים
נלווים מאוחרים יותר של התובעת, היה משום מעשה נקמנות והתחשבנות עם
הנתבעת בשל סירובה של זו האחרונה לשלם את דמי הפרסום לגבי מחקר 1998 בו

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

זכתה, וכי זכות הפרסום של מחקר 1998 הועברה והועתקה אל אמריקן לייזר
במחקר 2001 שבא בעקבותיו;
טוענת כנגדה התובעת, כי אין הדברים נכונים, וכי ממילא מדובר בשני מחקרים
שונים בנושאם ובתכליתם, שכן מחקר 1998 עסק לטענתה רק בשיטת **האפילציה**
(סעיף 12 לתצהיר ז'ורבין) בעוד שמחקר 2001 עסק לטענתה רק בשיטת **הלייזר**, וכי
אין מדובר ב"מחקר חוזר" או עוקב, והא ראיה (לשיטת התובעת) - שקיים פער של
שלוש שנים בין מועדי שני המחקרים (סעיף 27 לתצהיר ז'ורבין).

38. ולא היא: שני המחקרים עסקו בתחום נבדק אחד ויחיד, והוא: הורדת שיער
והסרת שיער בישראל, וכך עולה מכותרות בולטות שמופיעות הן על דף תוצאות
1998 והן על דף תוצאות 2001;
כל שנקבע בכותרת דף תוצאות 1998 (נספח ב' לתצהיר התובעת) היה כי "שיטת
אפילייט - השיטה הטובה ביותר להורדת שיער בישראל", ולא מדובר במחקר על
שיטת אפילייט, אלא מחקר על הורדת שיער, ובו נמצאה שיטת אפילייט שבהפעלת
הנתבעת - כשיטה הטובה ביותר להורדת שיער בישראל.
הא ותו לא, ולא כטענת התובעת.

הוא הדבר לגבי מחקר 2001: המחקר לא עסק בהשוואת שיטות הלייזר השונות
במכוני הטיפולים, אלא עסק בנושא **הסרת שיער בישראל**, ועובדה היא כי הכותרת
של דף תוצאות 2001 היא "הסרת שיער", באותיות של קידוש לבנה, והמונח 'לייזר'
כלל לא נזכר בכותרת הדף.

ועוד ראיה: עובדה היא, כי לא רק שיטת הלייזר נבדקה והשוותה ע"י התובעת,
אלא בדף התוצאות עצמו (נספח א' לתצהיר התובעת) מופיעים ממצאי בדיקה גם
של שיטות אחרות: ה"קוסמטיקאיות - ציוד ברמה נחותה ללייזר" (שאינו ציוד

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

לייזר בעליל), ו"שיטת נטורפיל" שאינה שיטת לייזר אף היא (גם לא ברור
מהרשימה, אם שיטות מכון אריאל ומכון רונית רפאל הן בשימוש בלייזר דווקא).

משמחקר 2001 נעשה אף הוא לגבי הסרת שיער בישראל, כך ולא אחרת, כמחקר
2001, ומשמדובר בהפרש של עד שלוש שנים בין שני מועדיהם, וכמחקר עוקב וחוזר
באותו תחום עצמו, הרי לא ניתן לנתק את שניהם זה מזה, ועצם הכללת הנתבעת
כנבדקת חוזרת כאן, לאחר שסירבה לשלם את דמי פרסום מחקר 1998, מצדיק את
טענות הנתבעת כאמור ומתיישב עם תוכן.

עוד לעניין חוסר אמינות ז'ורבין וגרסת התובעת:

39. לא זו בלבד שלפנינו עדות יחידה מטעם התובעת, של מנהלה, שדינו כבעל הדין
עצמו, על כל המשתמע מכך מבחינה ראייתית [סעיף 54 לפקודת הראיות (נוסח
חדש) תשל"א – 1971], אלא שעדות זו וגרסה זו לוקה לכל אורכה בחוסר מהימנות,
כפי שכבר פורט לעיל, וראוי להזכיר עוד, בהקשר זה, גם את:
הממצאים שהתבררו אודות שימוש שלא כדין במונח סימן רשום ובמונח סימן
מסחר, והשקר הראשוני על קיומו של רישום כדין בנידון;
ההתחייבויות וההבטחות של ז'ורבין להמציא על אתר את התיעוד הממוחשב או
המשרדי אודות מוצגים בני הצגה ונצפי הצגה, כמו פרוטוקולים של ישיבות אצל
התובעת אודות קביעת פרמטרים למחקר ואודות ניתוח ממצאי המחקרים ואודות
מעורבות מומחי התובעת בכל אלה, וכמו סרטי וידאו על מהלך ביצוע המחקרים
ואופן ניתוחם, ואודות תעודות רישום התובעת ברשם מאגרי המידע וברשם סימני
המסחר, ואודות הוקעת אמריקן לייזר בפני 500,000 מקבלי אי-מייל מהתובעת לגבי
השירות הגרוע של מכון זה, - התחייבויות והבטחות שלא מולאו ע"י ז'ורבין;

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 ניהול ישיבת ההוכחות מבלי לגלות את אוזנו של בית המשפט עוד בתחילת הישיבה
2 על כך שידוע לו נכוחה כי התובעת טרם שלמה את המחצית השנייה של אגרת בית
3 המשפט (מה שהוברר במהלך הישיבה רק מפי ב"כ הנתבעת), וההתחמקויות
4 החוזרות ונשנות מצד ז'ורבין לגבי ביצוע התשלום על אתר, כמשתקף במקומות
5 שונים בפרטיכל ישיבת 15.6.04;
6 בקשת הדחייה של ישיבת 15.6.04, שהוגשה יום קודם לאותה ישיבה, ואשר חרף
7 הנטען בה לגבי שכיבת ז'ורבין בביתו עם כאבי בטן עזים המשתקים אותו כליל,
8 וחרף הנטען בה לגבי פגישה שכבר נקבעה לו עם רופא, וחרף הנטען בה על כך
9 שהאישור הרפואי יומצא בהקדם לבית המשפט – הנה לנוכח דחיית הבקשה לדחייה
10 הגיע ז'ורבין בריא ושלם לישיבת 15.6.04 ואף הודיע כי אין ברשותו כל אישור רפואי
11 וכי בכלל לא נפגש עם רופא כלשהו וכי הינו חש בטוב (עמ' 2 ש' 4-6), וטוב שכך,
12 והוכיח מעורבות פעילה ולוחמנות מלאת מרץ וחיוניות;
13 הליהטוט בהבאה מתועדת של תעודת התאגדות החברה החדשה הנטענת שתחת
14 התובעת, נשוא ת/1, ממש ביום הדיון עצמו, כדי להציג התובעת כמכוונת כל
15 פעילותה לטובת הציבור וכחברה המוקדשת לציבור (עמ' 17 ש' 15-17);
16 ההסברים קלושי ההיגיון שנתן בעדותו לגבי השימוש בסימן רשום נטען ובאותיות
17 TM, והסבריו המופרכים לכך שאין בכך הטעיית הציבור, כפי שפורט לעיל;
18 הצגת מסמכים על בקשת רישום מאגר מידע הנושאת שמם של אחרים, ולא של
19 התובעת, כאמור לעיל; ועוד.

הדיפת הנתבעת את טענות הוצאת לשון הרע:

20
21
22
23 40. הגנות החוק מתקיימות כאן, לימין הנתבעת, ביחס לפרסום שביצעה באתר
24 האינטרנט שלה, והוכחו הגנות אלה כישימות וכרלוונטיות כלפי תביעת התובעת,
25 אחת לאחת ואף במצטבר זו לזו:

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1
2 הוכחה הגנת אמת הפרסום, לאור כל המפורט לעיל, וכי אמירות הנתבעת בפרסום
3 האמור – אמת הן; זאת, גם לגבי הליכי מחקר 1998 בו זכתה התובעת, וגם לגבי
4 מחקר 2001, וגם לגבי חוסר הבסיס להתגדרות במונח מחקר, וגם לגבי התליית
5 פרסום תוצאות המחקרים בתשלום דמי הזכייה האדירים שמושתים ע"י התובעת,
6 וגם לגבי היות מחקר 2001 בבחינת מחקר נוסף למחקר 1998 בתחום הסרת השיער,
7 וגם בשל ההטעיה הגלומה בתוצאות מחקרי התובעת ובפרסומיה על כך כלפי
8 הציבור, וגם לגבי המדובר בפרסומת מסחרית קנויה, ותו לא, שאכן הינה "ממש לא
9 אובייקטיבית", כלוגו הנתבעת באתר האינטרנט שלה.

10
11 הוכח, כי מדובר במודעת פרסומת מסחרית, שנעטפה באריזה ובמחלצות של מחקר
12 יומרני, שלא ראוי לתואר של 'מחקר'.

13
14 תחת פניית מפרסם אל פרסומאי, לפנינו טכניקה שיווקית (מתוחכמת כשלעצמה,
15 מצד התובעת), בה הפרסומאית (התובעת) פונה למפרסמים פוטנציאליים ומיידעת
16 אותם על מחקר סמוי שערכה, ועל זכותם לקנות פרסומת מסחרית מובלטת תמורת
17 תשלום "דמי הזכייה" לתובעת, והכל באצטלה מלאכותית ויומרנית של מחקרים
18 לטובת הצרכן, המופרכת הן מחוסר המקצועיות של התוצאות ודרך השגתן והן
19 מגניזת התוצאות כאשר אין המפרסם הפוטנציאלי מעוניין בפרסום המוצע לו ע"י
20 המפרסמת, התובעת.

21
22 41. מתקיימת ההגנה של היות המדובר בפרסום שיש בו עניין ציבורי, שהרי ככל
23 שיש בפרסומי התובעת עניין ציבורי לכאורי – יש ויש עניין ציבורי כפול ומכופל
24 בפרסום הנתבעת המוקיע את חוסר האמינות של פרסומי התובעת, המהללים את

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

מי שאינו ראוי לשבח ולהלל, והמוקיעים את מי (הנתבעת, ואחרים כמותה) ששמה הטוב נפגע שלא כדין ובאורח שרלטני כל כך מצד התובעת.

בכך מתקיימת ההגנה המשולבת, נשוא סעיף 14 לחוק, הקורמת עור וגידים כאשר "הדבר שפורסם היה אמת והיה בפרסום עניין ציבורי".

42. מתקיימת הגנת תום הלב, שכן בפרסומה כלפי הציבור על מעללי התובעת היה משום "חובה מוסרית או חברתית" (סעיף 15(2) לחוק), ומכל שכן חובה מקצועית וצרכנית.

43. מתקיימת ההגנה של תום הלב מצד הנתבעת, שכן "הפרסום נעשה לשם הגנה על עניין אישי כשר" הן שלה והן של ציבור לקוחותיה הקיימים והפוטנציאליים (סעיף 15(3) לחוק) ואף כלפי יתר ציבור הצרכנים בישראל, ואין עניינם הכשר של אלה ביחס לפרסום התובעת נופל מהעניין הכשר של צרכני ישראל לקבל את הפרסומים המסולפים של התובעת בפרסומי מחקריה המפוקפקים כל כך.

44. מתקיימת הגנת תום הלב בשל היות המדובר ב"בקורת" מצד הנתבעת על "יצירה" שהיא "מדעית" או "אחרת" שהתובעת פרסמה ברבים, ותוך "הבעת דעה" על מעשיה של התובעת כפי שהתגלו באותו פרסום קודם של התובעת (סעיף 15(6) לחוק).

זאת, במיוחד לאור דברי ז'ורבין עצמו (עמ' 5 ש' 10-12), לפיהם "העתקתי את זה מביל גייטס. יצרתי משהו והיא נחשבת יצירה ועבורו אני דורש זכויות יוצרים", ועל כן – זכאית היתה הנתבעת גם להביע דעה ובקורת על "יצירות" מפוקפקות זו של התובעת וז'ורבין, ביחס לשיטתם הפרסומית וביחס לאמיתות נתוני מחקריהם הקלושים באמת המדעית והרפואית המתיימרת להיות כלולה בהם.

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1
2 45. וחשובה לא פחות מהגנות אלה של תום לב (בחלופותיו השונות שנמנו לעיל,
3 בזיקה לסעיף 15 לחוק) – היא ההגנה שבסעיף 15(10) לחוק, לפיה מתקיימת **הגנת**
4 **תום הלב** לימין הנתבעת משום ש"**הפרסום לא נעשה אלא כדי לגנות או להכחיש**
5 **לשון הרע שפורסמה קודם לכן**": תצהיר מינצר ועדותו לימדו, באופן שלא הופרך,
6 כי הפרסום והשימוש באתר האינטרנט של הנתבעת היו כדי לגנות ולהכחיש את
7 פרסומיה המשמיצים של התובעת, אשר בצד שיר ההלל שקשרה לראש אמריקן
8 לייזר (בדיעבד הודה ז'ורבין כי טעה והוטעה, וכי הנתונים שנמסרו לו או שהבודקת
9 התרשמה מהם היו כוזבים ובלתי ראויים) – כלל גם פגיעה בתדמיתה ובהישגיה של
10 הנתבעת, וכי שיבוצה במקום השלישי באותו מחקר יומרני - כלל מילות ביקורת
11 משמיצות ונעדרות תשתית עובדתית, כלפי הנתבעת.
12 ראה לעניין מניע זה והגנה זו גם בדברי מינצר בתצהירו (סעיפים 16-22), ובעדותו
13 המהימנה בבית המשפט (עמ' 31 ש' 3 וש' 8, ועמ' 32 ש' 1-2).

14
15 46. יוצא, שזכאית היתה הנתבעת ליזום את ההקמה של אתר האינטרנט ששמו
16 כלל את המונח OBJECT, ואת השימוש באתר זה, ולא זו בלבד **שאין לתובעת כל**
17 **זכות קנויה לבלעדיות** במונח זה (או אף במונח 'אובייקטיביות', כפי שיבואר להלן),
18 אלא שייזום מודע ורצוני בשימוש במונח זה הינו **חלק מהתגוננות הנתבעת** כלפי
19 פרסומיה של התובעת, הפוגעים גם בנתבעת וגם באמת העובדתית וגם בטובת
20 הצרכן הישראלי, וזכותה של הנתבעת היתה להתגונן כך, גם אם כרוכה קריצה
21 צינית ופרובוקטיבית קמעא מצידה כלפי התובעת ושמה, וכלפי הסיסמאות הנבובות
22 מתוכן, שהיא מפריחה באוויר כקרדום לחפור בו, משל היתה אכן מבצרם של צרכני
23 ישראל, ומשל היתה התובעת מראת הבוחן טהורת המניעים לשמירת האינטרסים
24 של הצרכנים, או האוטוריטה המקצועית לבחינת חברות ונותני שירות בישראל.
25

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

פרסום הנתבעת באינטרנט - גם הוא דרך (לגיטימית) של הגנה עצמית, ושל תגובה הגנתית מותרת, שקורבן עוולת לשון הרע ונפגע על פיה רשאי לנקוט בה כדי להדוף השמצה ואלימות מילולית של הפוגע (התובעת), בפרסום מחקרה היומריניים (המטעים) וכדי להזהיר את אותו קהל יעד, שאליו מכוונת התובעת עצמה בפרסומיה העיתיים והמתקשרים, מפני הסתמכות על פרסומיה.

דחיית טענות העוולה המסחרית:

47. טוענת התובעת (סעיף 34 לתצהיר ז'ורבין), כי הנתבעת מפיצה מידע כוזב אודות התובעת, באתר האינטרנט של הנתבעת, ביחס לשירות שהתובעת נותנת לציבור וביחס לעסקה ולמחקרים בהם דורגה הנתבעת; לאור הנקבע לעיל, על כך שהפרסום (כולו, ודי בכך שהדבר נכון לגבי רובו ככולו ולגבי חלקו הארי: סעיף 14 סיפא לחוק) היה אמת לאמיתה, - נדחית גם טענה זו, המתייחסת לעוולה מסחרית נטענת, וסעיף 2 לחוק עוולות מסחריות מחיל על הנתבעת הגנה זו בשינויים המתאימים.

48. עוד טוענת התובעת, מפי ז'ורבין, כי הקמתו וניהולו של אתר האינטרנט WWW.OBJECT.CO.IL ע"י הנתבעת הוא בבחינת פגיעה בזדון בקיומה של התובעת, שכן כתובת זו של אתר האינטרנט של הנתבעת מכילה את קיצור שמה של התובעת בשפה האנגלית (סעיף 6 לתצהיר ז'ורבין), וטוענת היא כי "מטרת הצגת השם האמור הייתה (עודנה) להטעות במזיד את הציבור בכללותו, ובפרט את הציבור אשר מנסה לאתר את אתר האינטרנט של אובייקטיבי, לחשוב כי הגיע ומצא את האתר הנכון" (סעיף 15 לתצהיר ז'ורבין), וכי ההגעה לאתר הנתבעת הוא גם באמצעות מילות מפתח, אותן הכניסה למנועי החיפוש (סעיף 15 סיפא לתצהיר ז'ורבין);

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1

2

טענה זו מפריד ז'ורבין במו פיו:

3

"ברור מעיון באתר של הנתבעת שהוא לא מטעמנו אלא נגדנו ולטעמי אף

4

מוציא לשון הרע עלינו ולכן לא יכולה להיות גניבת דעת שמישהו יחשוד

5

שז'ורבין עומד מאחורי אובז'קט. זה נכון שאיש לא יכול לחשוד שאני או

6

החברה שלי עומדים מאחורי האתר. גניבת דעת זה שמישהו מנסה

7

להתחקות אחר מוצר אחר כדי להפיק רווחים" (עמ' 19 ש' 10-14)

8

9

49. אין כל בסיס לסברתו שהשימוש של אחרים בשם "אובייקטיבי", באנגלית או

10

בעברית, אסור הוא (עמ' 19 ש' 6-7). מילה זו אינה – ולא היתה – ולא תהא – אי

11

פעם בבעלות קניינית של מאן דהוא.

12

13

ועוד: הרי ז'ורבין עצמו מעיד כי לתובעת אין כלל אתר אינטרנט בפעולה, אלא אתר

14

אשר "לא העלינו אותו לציבור" (עמ' 17 ש' 19-20), ואם כך, לא יכולה להיגרם לאיש

15

טעות של כניסה לאתר של הנתבעת תחת כניסה לאתר התובעת.

16

17

ועוד: צודק מינצר בהעידו (סעיף 23.3 לתצהירו) כי ממילא פירוש המילה "OBJECT

18

" באנגלית אינו "קיצור שמה של אובייקטיבי", כטענת ז'ורבין, אלא "התנגדות",

19

ואוסיף: גם מחאה, חפץ, אובייקט, נושא, מושא, וכמו שניתן לראות בו קיצור

20

המילה "אובייקטיבי" ניתן לראות בו גם קיצור המילה התנגדות (OBJECTION),

21

המתאים יותר לרוח התגובה שביטאה הנתבעת באתר האינטרנט שלה.

22

23

50. עוד טוען ז'ורבין (סעיף 15 סיפא לתצהירו) כי בנוסף לשימוש בשם OBJECT

24

בכתובתה של הנתבעת באתר האינטרנט שלה, הרי האתר של הנתבעת נעשה שימוש

25

גם בלוגו וגם בצבעים של התובעת;

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1
2 גם על כך עונה ומפריך ז'ורבין במו פיו:
3 **"לא ביקשתי ולא קיבלתי סימן רשום על שימוש בעיצוב גרפי או צבעים**
4 **מסוימים** לגבי השם שלנו. הציבור מאפיין זאת עם אובייקטיבי. הייתי צריך
5 להביא חוות דעת שקובעת זהות בין השימוש הזה לבין השם שלנו ולא
6 הבאתי" (עמ' 19 ש' 17-20)

7
8 51. עוד טוען ז'ורבין (סעיף 16 לתצהירו), כי בנוסף לשימוש בשם, בלוגו ובצבעים
9 של התובעת, הרי עושה הנתבעת שימוש אסור **בסימנה הרשום** של התובעת, שהוא
10 המונח 'אובייקטיבי', עם שינוי קל, והוא – כי אצל הנתבעת נכתב **"ממש לא**
11 **אובייקטיבי"**;

12
13 ואולם, שוב, ז'ורבין עצמו הפריך טענת סרק זו:
14 ראשית טען כי "הסימן הרשום **של** אובייקטיבי" (כך!), בלשון סימן רשום קיים
15 ושייך לתובעת, כביכול! – ט.ש.) "אין לי זאת ברשותי אלא במשרדי. זה סימן המוכר
16 לכל ששיך לה. **הוא רשום** ביחד עם המילה 'ידע הציבור' " (עמ' 18 ש' 3-5), ואף
17 הבטיח והתחייב כי "אני אדאג שבעוד דקות ספורות יגיע לכאן צילום של **תעודת**
18 **רישום סימן מסחר** זה שלנו" (עמ' 18 ש' 6-7);

19 והנה, לא זו בלבד שהתברר כי בידו רק בקשה לרישום כזה ואישור עקרוני שטרם
20 שולם ולא נכנס לתוקף, ושאינו יודע כלל אם נתקבלה תעודה כמבוקש (נ/9, נ/10,
21 עמ' 23 ש' 11-16), אלא שטענתו האמורה נתחלפה לה עד מהרה בהודאה בהיפוכה:
22 העובדה שהתובעת כותבת את המילה "אובייקטיבי" לכל אורך פרסומיה הכתובים,
23 חוזר וכתוב, כשבכל אזכור כזה מופיעה - אחרי המילה "אובייקטיבי" - האות
24 האנגלית R כשהיא נתונה בעיגול סגור מודפס, התבררה (מפי ז'ורבין עצמו) בתור
25 "נוהג שהפסקנו אותו מזמן ואין מדובר בסימן רשום או בסימון סימן מסחרי רשום

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

אלא הכוונה שמדובר במחקר של חברת אובייקטיבי" (עמ' 18 ש' 8-12), וזהו חידוש מבית היוצר של ז'ורבין בשדה הקניין הרוחני ובשמירת הזכויות בו, שאין לו יד ורגל בדין התקף, ודי לענייננו בכך שמודה הוא כי אין מדובר בסימן רשום של התובעת כלל ועיקר.

52. גם שימושו בסימון האותיות האנגליות TM, כקיצור המונח TRADE MARK (סימן מסחר) - הינו שלא כדין, שכן הוא מודה כי "לא רשמנו זאת כסימן רשום" (עמ' 18 ש' 13-16).

הוא ער לאיסור השימוש המטעה, אך מוצא לו 'הצדקה' בדמות "אך רצינו לשמור על המילה אובייקטיבי", וכמובן שהוא טועה (בלשון המעטה) בסברתו כי "אינני סובר שיש בכך הטעיית הציבור או גניבת דעת" (עמ' 18 ש' 20-21), ולמעשה מי שהטעה (גם בכך) את הציבור וגנב את דעתו וביצע מצגים כוזבים ומטעים – הינה דווקא התובעת, היא ולא אחרת.

ז'ורבין נתן לעצמו היתר: לפי הבנתו "השילוב של אובייקטיבי עם המילה 'ידע הציבור' הן כמו סימן רשום כי הוא מיוחד לנו" (עמ' 19 ש' 1-3), אך הוא עצמו מודה שבשילוב מילים אלה אין כל 'קדושה ייחודית' לתובעת, שהרי כל אחד יכול לרשום חברה בע"מ ששמה יהא "ידע הציבור אובייקטיבי זה אנחנו" (עמ' 19 ש' 4-5).

עדים וראיות שלא הובאו ע"י התובעת:

53. עדים ומוצגים רבים מספור יכולה היתה התובעת להביא, על מנת לנסות ולבסס את גרסתה, שז'ורבין עצמו סתר את מרביתה, ועל מנת לנסות ולאשש את

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

- 1 מהימנותה הנפגעת, ועל מנת להפריך את טענות הנתבעת כלפיה ואת טענות ההגנה
- 2 של הנתבעת כלפיה, ולא עשתה כן.
- 3 כך, נוכל, על פי העולה מחומר הראיות, למנות עדים ומוצגים חסרים כמו:
- 4
- 5 • תיעוד מפורט של "כללי המחקר האחידים והבלתי תלויים" (סעיף 2 לתצהיר
- 6 ז'ורבין) (ועמ' 5 ש' 14-16), שנתבקש ע"י ב"כ הנתבעת מראש ובכתב
- 7 להמציאם, ולא עשה כן;
- 8 • הקלטה מצולמת נטענת של מי מהמחקרים ודרכי ביצועם (עמ' 5 ש' 16-18,
- 9 ועמ' 7 ש' 2-3);
- 10 • רשימה של 800 המחקרים הצרכניים ושל 2,000 המותגים שנבדקו כביכול
- 11 ע"י התובעת (סעיף 2 לתצהיר ז'ורבין);
- 12 • פרוטוקול ישיבות קביעת אופן שקלול נתוני האיסוף במחקרים, שמתועד על
- 13 גבי מחשבו הנייד של ז'ורבין, שהיה ברשותו בעת עדותו בבית המשפט (עמ' 7
- 14 ש' 8-10) (ועמ' 8 ש' 3);
- 15 • פרוטוקול או רשימה של הפרמטרים שנבדקו לגבי מכוני הסרת השיער בכלל,
- 16 ולגבי אמריקן לייזר והנתבעת בפרט;
- 17 • רופאי העור המוזכרים ע"י ז'ורבין, ד"ר צ'רנוב ופרופ' רוני וולף (עמ' 6 ש' 7-9
- 18);
- 19 • מי מהמומחים בהם נועצה התובעת (עמ' 10 ש' 9);
- 20 • רשימה של המעבדות שעמדו לרשות התובעת ושבהן נסתייעה כביכול
- 21 לבחינת תוצאות המחקרים;
- 22 • מי מהבודקות שביצעו את איסוף הנתונים בשטח, בכלל, ובודקת מכוני
- 23 הסרת השיער (יוליה), בפרט (עמ' 7 ש' 13, ועמ' 9 ש' 1);

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

- 1 • לקוחות עכשוויים או פוטנציאליים של התובעת או קוראי אתר האינטרנט
- 2 של התובעת (ולו גם עד אחד מכל אלה), שיעיד על השפעת פרסום התובעת
- 3 באינטרנט על שיקוליו להיזקק לשירותי התובעת (סעיף 22 לתצהיר ז'ורבין);
- 4 • חוות דעת מומחה בתחום החשבונאות או הכלכלה, לגבי רווחי התובעת
- 5 קודם לפרסום התובעת ולאחריו, ועל הקשר הסיבתי בין הפרסום לבין
- 6 הצלחתה העסקית של התובעת;
- 7 • חוות דעת מומחה (של איש פרסום, או אחר) על הנזק התדמיתי שנגרם
- 8 לתובעת והפגיעה במוניטין שלה (סעיפים 23 + 32 לתצהיר התובעת), לרבות
- 9 בשאלת קיום מוניטין שלה קודם לכן;
- 10 • חוות דעת מומחה על הנזק הכספי שנגרם לתובעת, לרבות בדבר הקשר
- 11 הסבתי הנטען כלפי פרסום התובעת באינטרנט;
- 12 • תעודת רישום סימן רשום או סימן מסחר של התובעת (עמ' 18 ש' 6-7);
- 13 • חוות דעת של מומחה אודות זהות או דמיון מטעה שבין שמה ואפיוניה
- 14 הצורניים של התובעת בפרסומיה לבין אלה שבאתר האינטרנט של התובעת
- 15 (עמ' 19 ש' 19-20);
- 16 • תעודת רישום התובעת ברשם מאגרי המידע בישראל (עמ' 22 ש' 21-22,
- 17 כשהתברר כי לא התובעת היא שהגישה את הבקשות המוצגת לרישום כזה
- 18 ולא היא הנמענת של התשובות לבקשות (עמ' 23 ש' 1-9);
- 19 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת חברת פלאפון כנגד התובעת אכן
- 20 נמחקה (עמ' 29 ש' 3);
- 21 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת חברת פרטנר כנגד התובעת אכן
- 22 נמחקה (עמ' 29 ש' 12-13) (ועמ' 30 ש' 4);
- 23 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי בנק לאומי מחק את התביעה שלו כלפי
- 24 התובעת (עמ' 30 ש' 7);

בתי המשפט

ת.א. 210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

- 1 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת חברת איתורן כנגד התובעת אכן
- 2 נמחקה (עמ' 30 ש' 9);
- 3 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת מכללת פרידמן כנגד התובעת אכן
- 4 נמחקה (עמ' 30 ש' 10);
- 5 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת חברת כ.א.ל. כנגד התובעת אכן
- 6 נמחקה (עמ' 30 ש' 10);
- 7 • פרוטוקול בית המשפט המוכיח כי תביעת חברת נטוויז'ן כנגד התובעת אכן
- 8 נמחקה (עמ' 30 ש' 11-12);
- 9 • התיעוד המלמד על "שיתוף הפעולה המחקרי" כביכול בין אמריקן לייזר לבין
- 10 חברת קוהירנט, הנזכר בפרסומי מחקר 2001;
- 11 • הפרסום מצד התובעת על חשיפת הרופא המתחזה (ד"ר רוזן) באמריקן
- 12 לייזר, לאחר זכיית אמריקן לייזר במחקר 2001;
- 13 • רשימת הלקוחות שקבלו ע עצמם את "פיקוחה החוקתי" של התובעת;
- 14 • מי מלקוחותיה המרוצים של התובעת.
- 15
- 16 54. חזקה על התובעת ועל באי כוחה (שהוחלפו זה בזה בקצב מסחרר במהלך ניהול
- 17 תיק זה מראשיתו) כי מכירים הם את ההלכות המשפטיות, לפיהן הימנעות צד אחד
- 18 מלהביא מוצגים נגישים ועדים זמינים, או כאלה הידועים לו או ניתנים להיות
- 19 ידועים לו - משמשת חיזוק דווקא לראיות הצד שכנגד.
- 20
- 21 ב- ע"א 620/74 מור נ' פלונית, פד"י ל' (1) 218, הובהרה ההלכה, לפיה אי הבאת
- 22 ראיה, העומדת לרשותו של צד אחד, אכן מוסיפה משקל לראיות היריב.
- 23

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

ב- ע"א 240/77 כרמל נ' פרפורי, פד"י ל"ד (1) 301, בעמ' 305, אומרת כב' השופטת
בן פורת (כתוארה דאז) כי "אי הזמנה להעיד (של עדים הרלוונטיים לעניין - ט.ש.)
יוצרת הנחה שאילו הובאו היתה עדותם סותרת את גרסת המשיבה", וכי "על הכלל
שאי הבאתו של עד רלוונטי יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין, עמד בית
משפט זה ב- ע"פ 112/52, פד"י ז' (1) 251, בעמ' 254 וב- ע"א 373/54, פד"י ז' (2)
1121".

ב- ע"פ 437/82 אבו נ' מדינת ישראל, פ"ד ל"ז (2) 85, בעמ' 97-98, אמרה כב'
השופטת בן פורת (כתוארה דאז):
"הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב
השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה שדבריו היו פועלים
לחיזוק הגרסה המפלילה, בה דוגלת התביעה".

וכן, ראה בענין זה דברי כב' השופט ד' לוי ב- ע"פ 227/81 הלוי נ' מדינת ישראל,
פד"י ל"ח (2) 369, בעמ' 386; דברי המלומד ויגמור בספרו (1979) "
"EVIDENCE, TRIALS AT COMMON LAW", כרך 2 עמ' 199; ע"א 465/88 הבנק
למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו ואח' (לא פורסם); ע"א 2275/90 לימה
חברה ישראלית לתעשיות כימיות בע"מ נ' פרץ רוזנברג ואח', פד"י מ"ז (2) 605,
בעמ' 614-615 ד'; ע"א 55/89 קופל (נהיגה עצמית) בע"מ נ' טלקאר חברה בע"מ
, פד"י מ"ד (4) 595, בעמ' 602 ד'; ע"א 27/91 קבלו נ' ק' שמעון עבודות מתכת
בע"מ, פד"י מ"ט (1) 450, בעמ' 457; ע"א 21/92 מנחם דור נ' שרה רון, תקדין עליון
96 (1) 655; ע"א 498/81 זמיר קבלנות כללית בע"מ נ' שא"ז חברה לשרותים בע"מ
ואח', תקדין עליון 85 (3) 210; ע"א 635/76 משה טייבר ואח' נ' חיים טייבר ואח',
פד"י ל"א (2) 737;

וכציטוט מ- ע"א 548/78 שרון ואח' נ' לוי, פד"י ל"ה (1) 736:

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

"כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל דין בחזקתו, שלא ימנע מבית המשפט ראייה, שהיא לטובתו, ואם ימנע מהבאת ראייה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראייה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראייה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה" (שם, עמ' 760 ה'-ז').

הנזק הנטען:

55. באין חבות – אין פיצוי, וגם לא פיצוי סטטוטורי. ממילא, לא הוכח נזק. התובעת הודיעה מראש, בפתח ישיבת 15.6.04, כי היא מסתפקת בתצהיר העדות הראשית של ז'ורבין ובראיות שצורפו לו, גם לעניין הנזק (עמ' 3 ש' 1-3). בכך ויתרה למעשה על הוכחת הנזקים עתירי הסכומים הכספיים, שננקבו בתביעתה ובתצהירה, ולא הביאה בעדות ז'ורבין נתונים ראייתיים בנושא זה.

56. לא למותר להוסיף ולהעיר, כי הוכח שלתובעת אין תדמית של אמינות (גם כדברי ז'ורבין עצמו במוצג נ/15), וזאת כעובדה המשפיעה על המוניטין שהיא מייחסת לעצמה; וכי התובעת היתה והינה מעורבת בהליכים משפטיים רבים, שננקטו כלפיה ע"י מי שהיו לקוחותיה וע"י רשויות חקירה ממלכתיות; וכי כבר הורשעה לאחרונה בהליך פלילי, נשוא ההרשעה הפלילית שאוזכרה לעיל ביחס לשימושי התובעת בשמה ובאפיוניה הצורניים;

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

1 וכי לא הובא כל עד שיצביע על כך שבעקבות הפרסום של הנתבעת, נשוא תביעה זו,
2 נמנע מי מלקוחות התובעת מלחדש עמה התקשרות עסקית או פרסומית כלשהי או
3 כי יצא "מתחת כנפי הפיקוח החוקתי של התובעת" או כי לקוח כלשהו נמנע
4 מלהתקשר עמה בהתקשרות חדשה בשל פרסום זה;
5 וכי לא הובאה חוות דעת או עדות מומחה אודות ירידה בהכנסות התובעת בעקבות
6 פרסום הנתבעת;
7 ועוד: אם אכן תמת לב ואמיתית היא הצהרת זיורבין כי על פי ת/1 הוקמה חברה
8 חדשה בשם אובייקטיבי לתועלת ציבור צרכני ישראל בע"מ (ממש ביום עדותו:
9 15.6.04), ואם אכן "מהיום אובייקטיבי תהיה חברה המוקדשת לציבור" עמ' 17 ש'
10 (17-13) – כי אז ממילא לא יכולה היה להיגרם לתובעת נזק כלשהו, לפחות ממועד זה
11 ואילך.

סיכומו של דבר:

12
13
14
15 57. **התביעה נדחית**, מכל וכל.
16 לאור דחייתה, ומשנשללה כל חבות של הנתבעת כלפי התובעת, נדחות גם העתירות
17 לסעדים של מתן צו מניעה, צו עשה וחיוב בהתנצלות, להם עתרה התובעת.

18
19 58. הדיפתה של התביעה הצריכה את הנתבעת להליך משפטי זה, שנכפה עליה ע"י
20 התובעת, ניהול קדם משפט והליכים מקדמיים, שכירת שירותי משרד עורכי דין,
21 ששירותם עולה בממון רב, מן הסתם, הקדשת זמן וספיגת טרדה ועינוי דין,
22 הכרוכים בניהול הליכים משפטיים.

23
24 בהתחשב בשיקולים אלה, בסכום התביעה, בתוצאת התביעה ובנימוקי דחייתה -
25 אני מחייב את התובעת לשלם לנתבעת שכר טרחת עורך דין בסך 80,000 ₪, בצירוף

בתי המשפט

ת.א.210132/02

בית משפט השלום בתל אביב-יפו

תאריך: 7.11.05

בפני: כב' השופט טל שחר

מע"מ כחוק ובצירוף הפרשי הצמדה וריבית שנתית צמודה מירבית כחוק מהיום ועד
יום התשלום העתידי בפועל.

59. צו המניעה הזמני, שקבלה הנתבעת כנגד התובעת במסגרת התביעה שכנגד
(שכבר נמחקה ושהוגשה בנפרד כתביעה עצמאית בהליך אחר), ושנותר עד עתה
בתוקפו כצו זמני כהסכמת הצדדים דלעיל בפני קודמתי – פוקע מאליו עתה, לכל
המאוחר, עם מתן פסק הדין הנוכחי.
בטלות הערבויות שהפקידה הנתבעת לשם קבלתו, ותוחזרנה לה ע"י המזכירות
והגזברות, לרבות החזרת כל פיקדון כספי קיים, שהופקד לשם קבלתו.

60. המזכירות תשגר עותקי פסק דין זה לצדדים (לא ברור לפי איזו כתובת יומצא
לתובעת, שכן לא קיימת כתובת שלה, בכלל, וכתובת עדכנית שלה, בפרט, בתיק בית
המשפט, ובירור טלפוני עם באת כוחה האחרונה במניין, עו"ד רונלי מאירוביץ,
העלה כי אינה מייצגת את התובעת ואינה יודעת לציין טלפון של מנהל התובעת, ועל
כן ניתן להמציא פסק הדין לעו"ד שי ניידרמן, שאישר, כאמור לעיל, למזכירות, כי
המצאה אליו דינה כהמצאה לתובעת).

ניתן בהעדר הצדדים, היום – 7.11.05,

טל שחר, שופט